

FIZESSEN ELŐ MOST!



1 hónap	25 lej
3 hónap	70 lej
6 hónap	140 lej
12 hónap	280 lej

UDVARHELYI Híradó

Megjelenik munkanapokon.
Kiadó: Udvarhelyi Híradó Kft.
ISSN: 1844-430X



Lapunk eladási statisztikáit a Romániai Pédánszám-auditáló Hivatal (BRAT) hitelesíti.

Főszerkesztő: Szőke László

Főszerkesztő-helyettes: Széchély István

Tartalomigazgató: Szücs-Nagy Róbert

Ügyvezető: Deák Sándor

Szerkesztőségtagok: Dávid Anna

Júlia, Dósa Ildikó, Fülöp-Szekely

Botond, Jánosi András, Pál Gábor,

Veres Réka (aktuális)

Fazakas László (bíróági tudósító)

Zátyi Tibor (sport)

Molnár Melinda (hit-vallás)

Barabás Ákos, Pál Árpád (fotó)

Sólyom Erika (olvasószerkesztő)

Tördelőszerkesztők: Csáki Ferenc,

Szász Éva

Lapmunkatárs: Oláh István

Műsormelléklet: Gráf Botond

Apróhirdetés: Bálint Erika

Reklám: Bodó Barna

Az (X) szignóval el látott szövegnek fizette reklám, közlekedés nem feltehető a szerkesztőség vélelem nyitni zik! Szerkesztőségünknek tartja a jogot, hogyha beérkezik a levelek és más feliratok közléséről dönt sön. Kéz írástokat nem öröklünk meg, és nem küldünk vissza.



ELŐFIZETÉSEKÉRT HÍVJANAK!

Az Udvarhelyi Híradóra előfizethet lapkihordóinknál és a szerkesztőségben.

Ha a szerkesztőség telefonszámát,

a 0266-218361-et tárcsázza,

és bemonddja pontos címét,

lapkihordóink felkeresik Önt otthonában,

náluk megrendelheti lapunkat.

535600. Székelyudvarhely,

Szentimre u. 17. sz.

Telefon: 0266-218 361

E-mail: uh@udvarhelyi-hirado.ro

marketing@udvarhelyi-hirado.ro

hirdetes@udvarhelyi-hirado.ro

terjesztes@udvarhelyi-hirado.ro

Fax: 0266-218 340

Hírde tés felvétele és terjesztés a fenti címen

hétköznap 8-16 óra között.

Honlap: www.udvarhelyi-hirado.ro

Telefonszolgálat:

0266-218361

Észrevétel, panaszait, megjegyzéseit

a szerkesztők fogadják hétfőtől csütörtökig 8-20,

pénteken 8-16, vasárnap 14-20 óra között.

Udvarhelyi Fan Courier-betörés: előzetesen a feltételezett tolvajok

Nem sokáig szórták a pénzt

FOTÓ: PÁL ÁRPÁD



Megkerültek a futárszolgálatnál történt betörés gyanúsítottjai

Azonosított a székelyudvarhelyi rendőrség két személyt, akik a Fan Courier futárszolgálat helyi lerakatában március 16-ára virradóra történt betörés és lopás elkövetésével gyanúsíthatók.

A rendőrségi szóvivő szerint bravúros nyomozói munkáról van szó, ugyanis nem udvarhelyiek a feltételezett tettesek.

A székelyudvarhelyi Fan Courier-ről elkövetett betöréssel és lopással gyanúsított személyeket az udvarhelyi rendőrök azonosították, a házkutatások során pedig elegendő bizonyítékot gyűjtöttek ahhoz, hogy előzetes letartóztatás javaslatával átadják az ügyet a helyi ügyészségnek

– tájékoztatta lapunkat a Harghita Megyei Rendőr-főkapitányság szóvivője. Gheorghe Filip egyébként dicséretre méltónak tartotta az udvarhelyi rendőrök munkáját, ugyanis nem helybéli bűnözőket sikerült elfogniuk: a 26 esztendő D. I. és a 38 esztendő Z. M. F. egyaránt Maros megyei. Egyiküket Maros, másikat viszont Fehér megyében sikerült elkapni. „Még akkor is nehéz elég bizonyítékot gyűjteni és elindítani a felelősségre vonási folyamatot, amikor helyi bűnözőkről van szó. A nyomozás sikerét bravúros munka eredményének tartom” – fogalmazott a sajtószóvivő, hozzátéve, hogy a több mint 90 ezer

lejes kár egy részét is sikerült visszaszerezni.

Dunkler Róbert, a Fan Courier székelyudvarhelyi lerakatának vezetője tőlünk értesült a nyomozás fejleményeiről, és örült annak, hogy a rendőrség eredményre jutott. Egyébként ő úgy tudja, hogy ugyanazon éjjel, március 16-án, amikor az udvarhelyi lerakatba behatoltak, egy másik, Maros megyei futárszolgálathoz is betörték. Legutóbb hétfőn beszélt a rendőrséggel, amikor a betöréses lopás kárfelmérését adta le 91 ezer lejes összesítéssel. A gyanúsítottakat 30 napos előzetes letartóztatásba helyezték.

JÁNOSI ANDRÁS



LŐRINCZ
GYÖRGY

Az orvosi rendelők diszkrét bája

A téma az utcán hever – mondják. És aki nem jár ki a házból? Persze, előbb utóbb az is találkozik a témával, csak ki kell várni. Hogy hol? Én például újabban az orvosi rendelő várótermében szoktam. Azt is mondhatnám, az orvosi rendelő a legjobb barátkozóhely. Másodpercek alatt ismerkedik az ember. Másodpercek alatt többet tud meg a másikkól, mint ha mondjuk egy autóbuszban utazna Budapestig.

Ülünk a rendelő várótermében, és érkezik a másik beteg. Mert én és a feleségem az egyik. Bejön, felméri a terepet, valamiért én vagyok a kedvesebb. Persze, nő az illető. Leül. Sóhajt.

– Ide vár? – kérdi.

– Ide – válaszolom.

– Én is – mondja, mintha nem akkor, hanem egy órával előbb érkezett volna.

– Beteg vagyok – folytatja. – Nagyon.

Csak tudomásul veszem, nem válaszolok, hallgatunk. Megnéz. Rögtön előveszi a papírjait, rendezgetni kezdi. Rám néz.

„Fogsz te beszélni” – mondja a tekintete. – Megnéznék ezt a nyugdíjszelvényt? – szól hozzám. – Lám, melyik hónap?

– Nem biztos, hogy látom – válaszolom –, nincs itt a szemüvegem. Elém tolja úgyszólván, ő is, én is tudom, hogy nem számít a hónap. Beszélgetni akar, s így azt nem lehet visszautasítani. És már itt is a pillanat.

– Maga is beteg? – nyit.

Rámosolygok: hát miért lennék itt?

– Szóval igen – folytatja a barátkozást.

– Igen – hagyom jóvá.

Ő is, mondja. Mások meghalnak ennyire betegséggel. Meg. Akik annyit betegeskednek, mint én, mind kint vannak a temetőben.

Nem válaszolok.

– Azt mondta a vásárhelyi professzor is: maga hány ikret szült lelkem, hogy így össze van vagdosva?

Ez már jelzés. A vásárhelyi professzor jelzi, hogy én itt és most nem egy közönséges beteggel beszélgetek, akit csak egy udvarhelyi orvos vizsgál. A vásárhelyi professzor jelzi a betegség súlyosságát és személye súlyát.

– Hányat? – ismétli meg.

S mert még mindig nem reagálok:

– A vásárhelyi professzor mondta ezt. Annyi a bajom, hogy már nem tudom számon tartani sem!

– Az baj – mondom, hogy mondjak én is valamit.

– Ott van a köszvényem is. S tudja, mi az érdekes? Tudja? Csak ez a három ujjam fáj – és mutatja.

– A kezemen is, a lábamon is. A többinek kutya baja, mintha nem is léteznének. Hát nem érdekes?

– De – mondom – s folytatni akarom, hogy el kell menni fürdőre.

– Fürdőre? Én? Soha! Tóth doktor most is be akart fektetni, de én azt mondtam, nem és nem.

Újra próbálkozom, de most a saját bajommal. Az? Hisz az gyerekjáték. Az övé! Az a betegség, mondja.

Viccesre fogom:

– Engedje, hogy egy kicsit legyen beteg én is – mondom.

Durcásan félrefordul, mintha eddig nem is velem beszélt volna. Nyílik az ajtó, új beteg érkezik. Megmozdul, helyet csinál maga mellett, és ahogy amaz leül, újakezdi!

EZA BESZÉD!